



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 353/05
20.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латинковића, председника већа, Николе Мићуновића, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића и Верољуба Цветковића, чланова већа и саветника Зорице Стојковић, записничара, у кривичном предмету против оптужених **АА и ББ**, због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије у саизвршилаштву у вези са чланом 22. Основног кривичног закона, одлучујући о жалбама браниоца оптуженог АА, адвоката АБ и жалби браниоца оптуженог ВВ, адвоката ВГ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Нишу, К. бр. 227/04 од 27.12.2004. године, у седници већа одржаној, у смислу члана 375. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, оптуженог ВВ и браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, а у присуству браниоца оптуженог ВВ, адвоката ВГ и браниоца по заменичком пуномоћју оптуженог АА, адвоката ВД, дана 20.10.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца оптужених АА и ВВ, а пресуда Окружног суда у Нишу К. бр. 227/04 од 27.12.2004. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Нишу К. бр. 227/04 од 27.12.2004. године, оптужени АА и ББ, оглашени су кривим за кривично дело разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС, као саизвршиоци у вези члана 22. ОКЗ-а, и осуђени на казне затвора у трајању од по једне године, уз урачунавање времена проведеног у притвору почев од 09.11.2004. године до 27.12.2004. године. Истом пресудом оптужени су обавезни да плате трошкове кривичног поступка и судског паушала у тамо наведеним износима, а у назначеном року.

Против напред наведене пресуде благовремено су изјавили жалбе:

- бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с` предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи у погледу правне квалификације и кривичне санкције и оптуженом изрекне блажу казну или пак да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Захтевао је да бранилац оптуженог буде обавештен о седници већа Врховног суда, а ради присуства истој;

- бранилац оптуженог ББ, адвокат ВГ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с` предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи и оптуженог ББ огласи кривим због кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 3. и 4. КЗ РС у вези члана 22. ОКЗ-а, те сходно томе изрекне му блажу кривичну санкцију. Захтевао је да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа Врховног суда, а ради присуства истој.

Републички јавни тужилац Србије поднеском Ктж. 483/05 од 21.03.2005. године, предложио је да Врховни суд Србије, одбије жалбе бранилаца оптужених АА и ББ као неосноване, а пресуду Окружног суда у Нишу К. бр. 227/04 од 27.12.2004. године, потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, оптуженог ББ и браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, а у присуству браниоца оптуженог ББ, адвоката ВГ, и браниоца по заменичком пуномоћју оптуженог АА, адвоката ВД, на којој је размотрио списе овог кривичног предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП-а, па је по оцени навода и предлога у изјављеним жалбама и наведеног писменог предлога Републичког јавног тужиоца, нашао:

Иако се жалбом браниоца оптуженог ББ, адвоката ВГ, првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, овај жалбени основ је само истакнут, али није образложен у смислу опредељења о којим битним повредама кривичног поступка је реч и у чему се оне одређено састоје, то Врховни суд налази да првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које Врховни суд као другостепени, увек пази по службеној дужности, а сходно члану 380. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП-а.

Жалбама браниоца оптуженог АА, адвоката АБ, и браниоца оптуженог ББ, адвоката ВГ, у суштини се побија оцена изведених доказа дата од стране првостепеног суда па се самим тим указује да је на основу погрешне оцене изведених доказа и чињенично стање погрешно утврђено.

По оцени Врховног суда неосновано се жалбама бранилаца оптужених АА и ББ, првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. На основу изведених доказа и одбране оптужених који је првостепени суд свестрано и правилно оценио, поуздано су утврђене све оне чињенице које су одлучне за законито пресуђење у овој ствари, а које су наведене у образложењу побијане пресуде, а које Врховни суд прихвата и на исте упућује.

Правилност закључка првостепеног суда да су оптужени АА и ББ, у време, на месту и на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде и исто тако утврђен у образложењу пресуде, предузели радње извршења кривичног дела у питању, није доведена у сумњу скоро истоветним указивањем у жалбама бранилаца оптужених, да ни један од оптужених није директно примењивао силу ни према једној од оштећених – сведока ГГ и ДД, као и да ни једна од оштећених није поступала по налозима оптужених, те да с`тога није дошло до конкретне принудне, односно, квалификоване претње. Ово тим пре што је у конкретном случају оптужени АА, маскиран кожним качкетом са ножем налик на бодеж у руци, стао испред оштећене ГГ, која се налазила иза пулта мењачнице и повикао "ово је пљачка, дај паре", док је оптужени ББ, пришао оштећеној ДД, изговоривши "лези, лези", па кад је оштећена ГГ рекла да нема пара, оптужени АА је дршком ударио о леви део пулта мењачнице, поновивши "дај паре", па је по оцени Врховног суда претња била таква да је нападнуте оштећене ГГ и ДД озбиљно схвате, и то као претњу упућену ради спречавања отпора одузимању ствари – конкретно новца, док је без значаја да ли су извршиоци оптужени АА и оптужени ББ стварно и намеравали да реализују претње, јер се кривично дело разбојништва у саизвршилаштву може остварити и на тај начин да по споразуму један саизвршилац примењује претњу (оптужени АА дршком ножа удара о пулт мењачнице, а оптужени ББ, оштећеној ДД упућује речи "лези, лези", а затим други – оптужени АА, одузима ствари – новац 58.000,00).

Према томе, првостепени суд је на основу правилне оцене изведених доказа и одбране оптужених АА и ББ, правилно и у потпуности утврдио све одлучне чињенице, како оне које се односе на радње извршења дела, и које представљају објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа оптужених према учињеном делу, па је на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон, када је нашао да у радњама оптужених, ближе описаним у изреци побијане пресуде, стоје законска обележја кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС у вези са чланом 22. ОКЗ-а, за које су оглашени кривим. С`тога Врховни суд оцењује неоснованим супротне жалбене наводе бранилаца оптужених, којима се пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и с` тим у вези због повреде кривичног закона.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио и ценио све околности које су сходно члану 41. ОКЗ-а, од значаја за одмеравање казне, како олакшавајуће околности којима је применом члана 42. и 43. ОКЗ-а, дат значај особито олакшавајућих околности у недостатку отежавајућих околности, па је оптуженима за учињено кривично дело одмерио казне затвора у трајању од по једне године, које одговарају тежини и друштвеној опасности кривичног дела у питању и степену кривичне одговорности оптужених, те и по оцени Врховног суда представљају неопходну меру за постизање сврхе кажњавања предвиђене чланом 33. ОКЗ-а.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,
Зорица Стојковић, с.р. Никола Латинковић, с.р.

За тачност отправка

ЈЧ